

Simon Kangas Larsens prædiken 18. søndag efter trinitatis

Taler

Simon Kangas Larsen
Sognepræst

Dato

4. oktober 2026

Sted

Langenæskirken, Aarhus

Omstændigheder

Prædiken kan ses i programmet 'Gudstjenesten' på DR1:
> Gudstjenesten: Søren Ryge - Høst og håb

Prædikentekst

Johannesevangeliet kapitel 15, vers 1-11

Salmer

731: Nu står der skum fra bølgetop
292: Kærligheds og sandheds Ånd!
368: Vintræ og grene og frugt hører sammen
11 Nu takker alle Gud

- 1 Danmark er i gang med at plante træer og skov. Hvad der nu er opdyrket landbrugsjord skal om få årtier være skove med træer. For træer er gode for klimaet og miljøet – og mange andre ting.
- 5 I vores bibel er der mange træer. Livets træ og kundskabens træ møder vi i paradiset have, på de allerførste sider.

Der er også stamtræer i Bibelen, der viser sammenhænge mellem mennesker, slægter og kulturer. Meget senere hører vi, hvordan Jesus bliver korsfæstet på et træ: Korset der er det andet Livets træ i Bibelen.

10

Men inden da har han fortalt lignelsen om vintræet, grenene og vingårdsmanden - den lignelse, der er omdrejningspunktet for vores gudstjeneste i dag.

15

På én gang er billedet enkelt og ligetil. Og samtidig er det ganske komplekst.

Centralt i billedet er vingårdsmanden, der går rundt blandt sine træer og passer og plejer. Han har måske en lommekniv i hånden, en pibe i munden og smånakker med sig selv, mens han nænsomt går rundt og fjerner de grene og

20

skud, som ikke bærer frugt, så de grene, der gør, kan gøre det bedre og mere.

Vingårdsmanden er jo ikke hr. hvem som helst:

25

“Det er min far,” siger Jesus.

Og det træ, det sande vintræ, som han passer, er Jesus – Guds søn.

30 Og grenene på træet er os mennesker, forbundet med Jesus - og dermed forbundet med Gud. Vintræet er også et slægtstræ.

Vintræet er på den måde et billede på Guds Rige midt imellem os mennesker.

35 Og frugten er kærlighed – Guds kærlighed til os mennesker, som vi kan høste, sætte til livs og give videre til vores medmennesker.

For kærlighed er kun kærlighed, når den bliver delt.

40 Guds kærlighed til os - dig og mig - er ikke noget, vi kan eller skal holde for os selv.

Gud kærlighed skal deles: “Du skal elske din næste. Du skal elske Herren din Gud”, lyder kærlighedens bud.

45

I dag hører vi, at den kærlighed, vi kan lade os fylde af og bære med os i hjertet, er som en gren, fyldt med spirekraften, den får fra stammen, så frugten kan gro.

Pointen er, at vi kun kan bære frugt i fællesskab.

50

Ikke alene. Ikke uden rødder. Ikke adskilt fra stammen,

Stammen er Kristus, og i fællesskab med ham kan kærligheden sætte frugt i verden.

55

Den gode frugt, der fylder os med mod, fantasi og glæde til at være i verden. I fællesskaber.

Det er det håbefulde budskab til os på en søndag i høsttiden.

Og er der noget, vi trænger til, er det netop det: håb.

Et håb i en hverdag og verden, hvor håbløshed hurtigt kan få magten.

65

I de store globale overskrifter.

Og i de helt dagligdags nære, hvor bekymring, sorg, sygdom, splittelse i dit liv, kan få håb og liv til at blegne.

70

Derfor er det håbefuldt at vi har ambitioner om, at plante mange træer i vores land.

Budskabet til os i dag er, at som grenene fyldes med spirekraft, på samme måde kan vi fylde vores liv med håb. Med Guds kærlighed.

75

Det sker af sig selv – det er ikke noget, der skal præsteres, de der gode frugter.

De sker, fordi Gud vil os. Gud elsker os. Gud skaber.

80

Det er kærlighed, der kan fylde os med tro og håb.

Så, selv når du føler dig som en visnet tør gren, så er der håb.

85

Selv hvis du har oplevelsen af, at alt liv har forladt dine grene, at du er gået død, og du tænker, at det bedste ville være at kaste dem på bålet som kvas - selv der er der håb!

For Kristus er det liv, der er stærkere end døden.

90

Kristus er det liv, der blomstrer af selv den mest visne gren.

For vingårdsmanden har kun ét for øje: at kære sig om dig, så du sætter gode frugter.

95

Derfor lader Gud Kristus være vores livsnærende stamme.

Derfor sendte Gud sin Hellige Ånd, der fylder os med spirekraft; skaberkraft,

100 Guds kærlighedskraft - der vil forbinde os med Gud og verden.

Og derfor bliver vi - søndag efter søndag - inviteret til at drikke saften af de høstede druer - vinen, når vi knæler ned ved alteret, som et tydeligt, fysisk billede på, at Guds tilgivende og livgivende kærlighedskraft er rakt til os i Jesu krop og
105 blod.

Vi får del i Kristus - vi bliver en del af Kristus!

Lad os slutte vores prædiken ved at ophold os ved et lille ord, der fylder meget i
110 dagens tekst.

Det er ikke ordene vin, træ eller frugt, jeg tænker på. Det er ikke ordene Gud, Jesus eller Ånd.

115 Nej – det er ordet: blive.

Hele 14 gange bliver ordet sagt af Jesus.

Et ord, der både rummer rødder og frugt.
120

For når man bliver et sted, står man stille – kan man slå rod.

Men når man bliver til noget, så forvandles man også fra et til et andet. Så kan man sætte frugt.
125

Derfor siger Jesus i dag til os, at vi kan leve i troen og håbet på, at livet vi lever, bliver til i ham:

“Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv,
130 men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig.”

Vi er forbundne til Kristus og den verden, vi er en del af. I den forbindelse ligger der en forpligtelse over for Gud og vores medmenneske.
135

Det er i Kristus, vi finder næring til vores liv.

140 Det er på hans kærlighed, vi kan tro, når tvivl og bekymring tager magten. Det er
i hans kærlighed vi finder håb og lys, når livet visner og dør.

Dagens glædelige budskab er, at vingårdsmanden kærer sig om sin skabning.
Han vil os - han vil dig - og gør, hvad han kan for at vi sætter frugt.

145 Kærlighedens frugt. **Amen.**

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

150 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

18. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

155 <https://www.dansketaler.dk/tale/simon-kangas-larsens-praediken-18-sondag-efter-trinitatis>

160

165

170

175